

Varga Livia

A gimnázium hatosztályos angol tagozata nagyon vonzott. Az irodalom- és a történelemórákat éreztem a legkomolyabbnak. Igen, talán ez a legjobb kifejezés: valóban komolyak voltak azok az órák, komoly elvárásokkal.

A két kisérettségi is komoly próbatételnek számított. A leghálásabb talán ezekért a vizsgákért vagyok - bár annak idején a háttam közepére se kívántam az egészet. Emlékezetesek számomra az irodalmi értekezők is, amelyek megírását sokáig nagyon nehéznek éreztem. Egyetemen, ha meséltem valakinek az érte-

kező "intézményéről", csak csodálkozott azon, hogyan is zajlott mifelénk egy-egy nagyobb anyag-rész lezárása. **E „megpróbáltatásoknak” köszönhetően az íráskészségem rengeteget fejlődött, s ennek már az egyetemen nagy hasznát vettem, illetve jelenlegi munkám során is profitálok belőle.** A kitűnő érettségi után a Szegedi Tudományegyetem szociológia alapképzésére vettek fel, majd az ELTE mesterszakát is elvégeztem. Mindig is fontosnak tartottam a tanulást, így a sikeres elhelyezkedés után még további kihívásra vágytam: az ELTE közgazdasági elemző mesterképzését már munka mellett abszolváltam.